

ФОРМУВАННЯ РОСЛИН ПОМИДОРІВ У ЗАКРИТОМУ ГРУНТІ

Останнім часом, коли через хвороби та несприятливі погодні умови не завжди вдається одержати високий урожай помідорів на присадибній ділянці, дедалі більше овочівників-аматорів вирощують їх у закритому ґрунті. Тому неабиякого значення набуває правильний добір сортів та застосування технології формування рослин, що відповідає їхнім особливостям. Кожен овочівник повинен знати, що певний сорт чи гібрид має свої особливості росту та розвитку, які необхідно брати до уваги.

Усі сорти помідорів залежно від продуктивності, типу галуження, особливостей росту й віддачі врожаю можна поділити на дві групи: детермінантні (з обмеженим ростом) та індетермінантні (з необмеженим ростом).

Детермінантні сорти низькорослі, ріст основного стебла припиняється після того, як сформуються 5—6 суцвіттів. Перше суцвіття закладається над 8—9-м листком, а наступні — через 1—2 листки. Найпоширеніші сорти та гібриди цієї групи: Український тепличний 285, Українець, Золотий ріг (P_1), Верліока (F_1), Червона стріла (F_1). У них високий вихід ранньої продукції та тривалий період плодоношення.

У цій групі можна виділити супердетермінантні сорти, які

формують на основному стеблі лише 2—3 суцвіття. Всі пагони закінчуються розгалуженнями з суцвіттями, а тому ріст рослин надовго затримується. Перше суцвіття формується над 7—8-м листком, а наступні через один листок або одне за одним. Ріст куща поновлюється лише після достигання основної маси врожаю. Ця підгрупа представлена такими скоростиглими сортами, як Світанок, Білий налив 241, Малишок (F_1). У перший місяць плодоношення вони здатні віддавати до 90% врожаю.

Для індетермінантних сортів помідорів характерний необмежений ріст у висоту. Перше суцвіття закладається над 9—12-м листком. Основне стебло формується за рахунок бічного пагона, який виростає з пазухи листка, розміщеного над суцвіттям. Як тільки на новоутвореному пагоні з'явиться суцвіття, формується наступний бічний пагон, і цикл повторюється. Гібриди цієї групи — Лусетта (F_1), Стриж (F_1), Грэзанда (F_1), Тортілла (F_1), Карлсон (F_1), Русич (F_1) — високоврожайні, але не скоростиглі і використовуються для тривалого вирощування у закритому ґрунті.

Формування рослин помідорів

У скляніх і плівкових опалюваних теплицях доцільно вирощувати

ти детермінантні та індетермінантні сорти, а в парниках та найпростіших скляніх і плівкових укриттях — супердетермінантні. Детермінантні сорти можна вирощувати і другою культурою після звільнення теплиць від розсади овочевих рослин, а індетермінантні — як самостійну культуру, оскільки вони мають розтягнутий і тривалий період плодоношення.

Детермінанти здатні закладати на шпалері до 15—18 суцвіттів, тобто в 1,2—1,5 раза більше, ніж індетермінанти, тому головна умова вирощування цих сортів — формування, яке забезпечує наявність постійної точки росту. Відомо, що у детермінантів ріст припиняється над 5—6-м суцвіттям, тому для його продовження використовують пасинки (рис. 1, а). Найсильніші пагони, які можна використати для продовження основного стебла, формуються під суцвіттями; як правило, підгроновий пагон (пасинок) видаляють лише тоді, коли переконані, що точка росту сильна і здатна продовжувати ріст. Поки росте і розвивається підгроновий пасинок, який став основним стеблом, всі інші пасинки видаляють. Після закладання на стеблі нових 4—5 суцвіттів ріст рослини знову припиняється, тому самий верхній підгроновий пасинок ще раз використовують для продовження основного стебла.

Рис. 3. Послідовність видалення листя на рослинах помідорів.

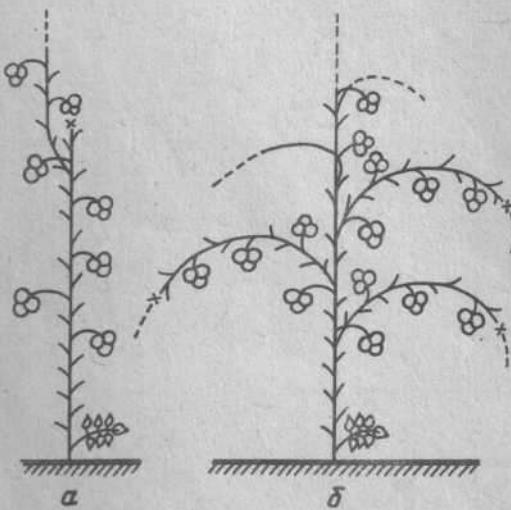
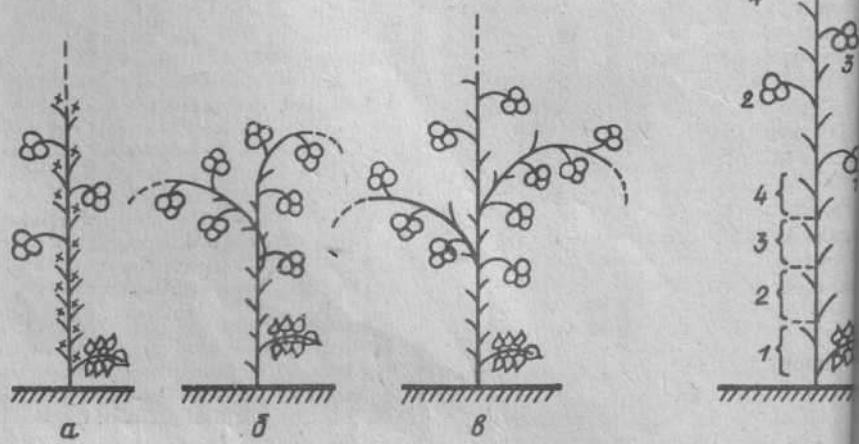

Рис. 1. Формування рослин детермінантної групи: а — з переведенням на підгроновий пасинок; б — з постійним переведенням на бічний пагон.

Рис. 2. Схема формування: а — індетермінантних, б — супердетермінантних сортів у 2 пагони; в — у 3 пагони.

Поливати

тільки в борозенки

Другий спосіб формування детермінантних сортів пасинок у постійному переведенні росту рослин на бічний пагін (рис. 1, б). Це означає, що після закладання кожного суцвіття ріст рослини переводять на підгруновий пасинок, а стебло над 4—5-м суцвіттям прищипують.

Індегермінантні сорти у тепличних умовах формують в одне стебло, регулярно видаляючи всі пасинки (рис. 2, а).

Супердетермінантні доцільно формувати в 1—2 або 3 пагони. При цьому теж використовують пасинки (рис. 2, б, в). Якщо такий сорт планують вирощувати в парнику, краще рослини формувати в одне стебло, в найпростіших пілікових укриттях — в 2—3 стебла.

Вирощуючи помідори у закритому ґрунті, необхідно регулярно видаляти пасинки та нижні листки. Це роблять один раз на 5—7 днів. Не можна допускати їхнього переростання, оскільки рослина витрачає на них багато поживних речовин.

Видалення листя — важливий захід, який регулює формування і досягнення врожаю, збільшує ранню віддачу плодів, поліпшує фітосанітарний стан, полегшує догляд за рослинами та збирання врожаю. Видаляють не тільки автінене, пожовкле і хворе листя, а й зелене. До моменту досягнення плодів обривають на черговому суцвітті усі розташовані нижче листки (за один раз не більше одного-двух). Схему видалення листя наведено на рис. 3. Цю операцію виконують так: коли зав'язується перше ґроно, видаляють першу нижню пару листків, коли друге — другу, і продовжують у такій послідовності.

Після пасинкування та видалення листя рослини не поливають одну добу. Мінімальна кількість листків на індегермінантах 18—20, на детермінантах — 14—16.

Коли утворяться розгалужені суцвіття (12—17 плодів), видаляють останні 2—5 плодів, але формування розпочинають з 4—5-го суцвіття, інакше рослини можуть жиравати.

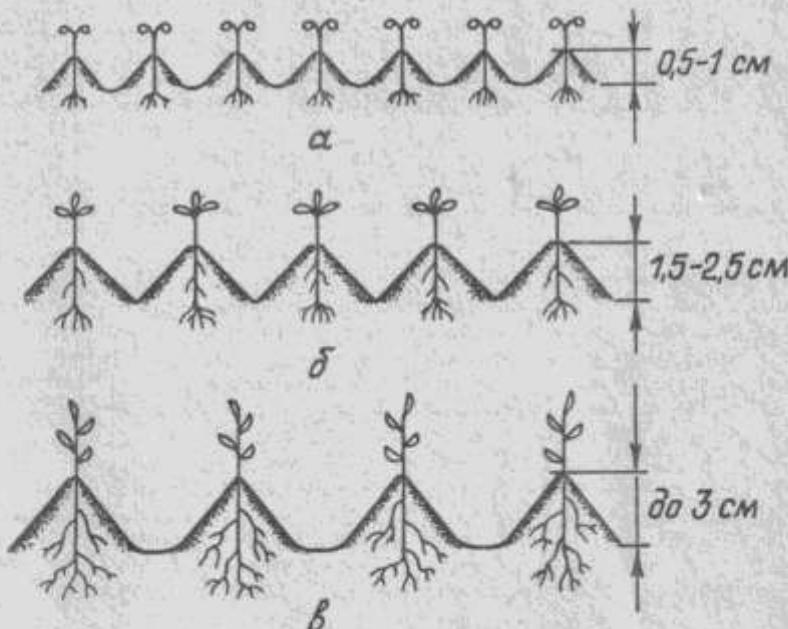
За 6—7 тижнів до закінчення культури рослини прищипують, залишаючи 2—3 листки над останнім суцвіттям.

Стяранне дотримання системи формування рослин помідорів у закритому ґрунті відповідно до сортових особливостей сприяє підвищенню врожаю.

В. П. Карпенко,
кандидат агроном-плодоовочінник
258211, Черкаська обл.,
Черкаський р-н, с. Хапцьки

Щоб одержати власну розсаду городніх культур, переважна більшість аматорів висівають насіння у ящички, пакети з-під молока, пластмасові коробочки тощо, а в кого є — в тепличку або в парники. Та, на жаль, де б не росла розсада, чимало її гине від захворювання, відомого під назвою «чорна ніжка».

Якщо ящичок мілкий і треба частіше поливати, лійте воду тільки в борозенку, ні в якому разі не в рядки. Коли ж ящичок глибший (до 15 см), то вологи там вистачить для росту рослини до 3—4 см. Тоді відразу після пікірування рослини повинні теж рости рядками, їх слід трохи підгорнути, щоб поли-

На рис.: а — перше підгортання; б — друге підгортання; в — після пікірування.

Чорну ніжку майже всі знають. Це — підгнивання рослини в молодому віці у місці її виходу з ґруту. Спричиняє її гриб, а він полюблєє вологу. Отже, щоб запобігти захворюванню на чорну ніжку, необхідно позбавити збудника оптимальних умов розвитку, насамперед вологи.

А зробити це можна так. Посійте насіння рядками з шириною міжрядь приблизно 7—8 см. Коли розсада виросте на висоту 1—2 см, підгорніть її, зробивши невеличку борозенку в міжрядді.

Підгортання не лише допомагає уникнути захворювання, а й сприяє розвитку і зміщенню кореневої системи.

Якщо до того ж подбаєте про належну агротехніку та створите рослинам оптимальні умови для росту і розвитку, 100%-ний вихід розсади гарантований. Для наочності додаю графічне зображення моєї пропозиції.

В. И. Темченко,
агроном,
м. Київ

Пропоную

...помідори Жираф, Комбітомат, Зелені, Сніжні, Рокко...; огірки Фенікс 640, Миг, Каскад; цукрову тростину та ін.; суніцю Гігантелла, Машенька, Лорд; земклуніку Раїса, Пенелона; малину Жовта, Сенатор, Міраж. Вкладати конверт. Відповідь гарантую.

Віктор Пакус,
285070, Івано-Франківська обл.,
Тлумачинський р-н, с. Локітка

